

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. III. Eberhardus II. Adalberônis III. frater cum uxore sua Adelhaide
fundator Parthenonis Geisenfeldensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. III.

EBERHARDUS II. AD-
ALBERONIS III FRATER CUM
UXORE SUA ADELHAIDE FUN-
DATOR PARTHENONIS GEI-
SENFELDENSIS.

HAbent hoc suprema morien-
tium verba, ut sint peculiaris
emphasis, altè memoriæ insideant,
& quendam in animo aculeum re-
linquant. Vidimus sub illum ar-
ticulum, cum moribundis assiste-
rent, multis oculos fluxisse, alios
in gemitus & suspiria prorupisse,
præsentes alios meliorem mentem
induisse Spectaculo mortis conver-
sos: Neque mirum; nam quæ su-
premo tempore & agone in ipso
æternitatis confinio constituti & ad
abitus parati agunt moriturientes,
seriò agunt, & quot sunt verba ulti-
ma, totidem creduntur exempla.
Suprà jam insinuavimus, Udalricum
Comitem morti propinquum filios
M 2 suos

suos convocasse, suasisseque, ut, opes suas, extincto Semptensium Stemmate, bene collocare, & Ceterum compendio mercari vellent Superis potius, quam malo debitori Mundo relinquerent. Ceterum itaque uterque frater Adalbero II. & Eberhardus II. suismet oculis Stirpis suae extinctionem praeforibus intuerentur, parentis optimi summa monita non tantum memor animo recoluerunt, verum etiam pari efficaciam executioni mandarunt, dum Adalbero Eberspergerum Asceterium, Eberhardus Geisenfeldense Coenobium fundandum instaurandum suscepit. Ita expressimeminit Eruditissimus Scriptor Christophorus Gewoldus in Metropoli Hundii abs se aucta Tom. 2. p. 352. convenitque cum nostris tabulis, dum Eberhardum II. Semptensium Comitem, postea Muoracensem ducem, Geisenfeldae Fundatorem & Instauratorem facit. Id quomodo acci-

Geisenfeldae
Fundatio.

acciderit, quàm brevissimè dicamus, quantum præcisè ad Semptenses pertinet, non facilè aliàs intraturi messem alienam.

Diviserant, mortuo parente Udalrico, hereditatem & patrimonium suum fratres Adalbero & Eberhardus. Ex parte illa, quæ Eberhardo obvenerat, emit ipse non multò post Comitatum & Arcem, Muorach dictam, à qua Eberhardus deinceps se Comitem & Dynastam Muoracensem, non verò amplius Eberspergenssem dici voluit, more antiquis Germanis usitato, qui factâ ejusmodi stirpium quasi translatione novas quodammodo familias inchoârunt, ceu si magnus fluvius in plures alveos deducatur. Matrimonio junctâ sibi habebat Eberhardus lectissimam Saxonem, ut tabulæ nostræ, & Gewoldus ex Aventino tradunt, ex qua plures liberos tulit, quos tamè omnes magnis sæpè familiis inimica mors ante tem-

pus patri & mundo eripuit. Sub
 inde, Adalberonis exemplo, cum
 cumspicere cœpit Eberhardus, quod
 ipse opes suas non tantum honeste
 sed & utiliter conferret. Non opus
 fuit magnam diligentiam, atque soler-
 tiam. Ante oculos versabatur Gei-
 senfelda ad Illmum fluvium, Mon-
 nasterium in Diœcesi Reginobur-
 gensi olim circa Annum Christi
 DCCCXXX. uti aliqui volunt, ab
 Alberto, seu Adalberto Muoracensi
 extractum, sed iniquitate tempo-
 rum penitus tunc collapsum. Fama
 autem Geisenfelda olim vicus quidam
 Geisonum campus dictus à Geisone
 seu Gisone, antiquo Hunnorum
 Duce, qui Boicæ, Norici, & Vindobur-
 delicæ Victor ibidem sua Castra
 seu Hiberna statuisset antiquitus tra-
 ditur. In hunc locum pios oculos
 coniecere ambo Conjuges Eber-
 hardus & Adelhais, æquâ sanè par-
 titione, ut, dum Adalbero Vindobur-
 gensi Eberspergæ, ipsi Geisenfeldæ ferri-

nis sub eâdem Regula S. Benedicti
ædificarent. ex quo satis patet, quan-
tum studium antiquorum Germa-
norum fuerit, ut non tantum filiis,
verum etiam filiabus suis consule-
rent, & de opibus suis occasionem
illis facerent, sanctè fidelitèrque
Deo serviendi, secus, quàm hodi-
ernus mundus diversis in locis agat,
qui eas luxui & amoribus educat,
Mundo, superbix ac vanitati do-
nat, non Christo in Sponsas addu-
cit, sed matres potius, quàm Virgi-
nes videre amat. Hunc igitur pie-
tatis locum ex fundamentis exci-
tandum, plenèque dotandum sibi
sumpsit Eberhardus & Adelhais, at-
tributis amplissimis Bonis, quorum
meminit Metropolis Hundii, ali-
que Scriptores.

Porro ædificationem istam &
foundationem regio quoque instru-
mento confirmavit Henricus III.
Imperator, ipsùmque Monasteri-
um in suam fidem, tutelam, ac pro-

M 4 tectio-

182 *Vindicta Dei in Richlind, sociosq; S. S.*
rektionem recepit Anno M. XL
Postliminiò ceteris Virginibus, vi
vente adhuc Eberhardo, in Antist
tam præfecta est Gerbirga, Nept
Eberhardi, Virgo probitate con
spicua, quam cum tempore e
quoque mater Wichberga, seu W
birga secuta, collatis eo omnib
bonis, quæ habebat, ibidem Div
no se mancipavit servitio, vitamq;
religiøsè admodùm & sanctè finit
vide Gewold, loco citato.

§. IV.

MIRABILIS DEI VIN
DICTA IN RICHLINDEM AD
ALBERONIS III. CONJUGEM S. SE
BASTIANI DEFRAUDATRICEM
EIUSQUE SOCIOS ADJUTORES
EXERCITA. EJUSDEM RICHL
LINDIS POENITENTIA ET
MORS.

Quàm severè DEUS ea, quæ sunt,
sunt, ex profanis manibus
sibi vindicet, documento est Richl
lin